

De tuin van Nederland

Citation for published version (APA):

Tilanus, C. B. (1997). De tuin van Nederland. *Nieuwsblad Transport*, (04-12-1997), 2-. Article 1.

Document status and date:

Published: 01/01/1997

Document Version:

Publisher's PDF, also known as Version of Record (includes final page, issue and volume numbers)

Please check the document version of this publication:

- A submitted manuscript is the version of the article upon submission and before peer-review. There can be important differences between the submitted version and the official published version of record. People interested in the research are advised to contact the author for the final version of the publication, or visit the DOI to the publisher's website.
- The final author version and the galley proof are versions of the publication after peer review.
- The final published version features the final layout of the paper including the volume, issue and page numbers.

[Link to publication](#)

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal.

If the publication is distributed under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license above, please follow below link for the End User Agreement:

www.tue.nl/taverne

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us at:

openaccess@tue.nl

providing details and we will investigate your claim.

[Printen](#)

[Share](#) |

De tuin van Nederland

04 december 1997

Ik heb, helemaal met de trend mee, de genoegens van het tuinieren ontdekt. Mijn tuin wordt gevuld met vijvers, watervallen, rotsen, tuinbeelden, een inheems moerasbiotoop, een Zweeds bosbiotoop, en wat niet al. Ik wil wel een oprit en garage hebben (infrastructuur) en een schuurtje voor van alles en nog wat (industrieterrein), maar verder wil ik de tuin rondom mijn huis zo mooi mogelijk maken. Ik besteed daar naar schatting vijf procent van mijn inkomen aan.

Als ik de statistieken van het CBS goed lees, was de situatie in 1993 als volgt:

De overheid gaf aan netto milieulasten 3.158 miljoen uit en aan landschapsbeheer 586 miljoen. Samen is dat, op de 223 miljard totale uitgaven van de overheid, 1,7 procent.

Particuliere huishoudens deden in 1993 de volgende uitgaven (miljoenen gulden):

netto milieulasten 3.037

aandeel huishoudens in verkeersmilieulasten 550

particuliere boseigenaren 54

particuliere natuurbeschermingsorganisaties 148

tuin en bloemen 651

Samen is dat, op de 297 miljard consumptieve bestedingen van huishoudens, 1,5 procent.

Ook al vertoont het huishoudboekje van de overheid een heel ander patroon dan dat van de particuliere huishoudens, de percentages besteed aan natuur en milieu stemmen aardig overeen.

Als ik Nederland was, zou ik het toch heel anders doen. Er moeten natuurlijk wel huizen zijn en infrastructuur en industrieterreinen, maar ik zou zo veel mogelijk infrastructuur onder de grond

stoppen, de industrieterreinen zo veel mogelijk indikken en de huizen desnoods wat meer tuin geven.

Mijn toetsbare hypothese is dat industrieterreinen wel twintig keer zoveel ruimte beslaan als de woonomgeving, per persoon per uur gerekend. Waar zijn al die riante industrieterreinen voor nodig? Ik zou om te beginnen de grond van industrieterreinen even duur maken als de grond in villawijken.

Verder zou ik de landbouw opheffen en naar Polen of de Oekraïne sturen. De bioindustrie en kasindustrie behoren tot de ergst vervuilende soorten industrie. Chrysanten, anjers en tulpen behoren tot de meest vervuilende produkten die in Nederland geproduceerd worden.

En dan zou ik de 'onbebouwde omgeving', de tuin van Nederland, proberen zo mooi mogelijk te maken, met parken en meren, natuurterreinen, moerassen, heidevelden en wat niet al. Als ik Nederland was, zou ik daar graag vijf procent van mijn nationaal inkomen aan besteden.

Ik denk dat de andere Nederlanders er in meerderheid net zo over denken als ik. Maar dat het met de tuin van Nederland zo droevig gesteld is, komt doordat het bescheiden belang van zeer velen het altijd weer verliest van het grote belang van zeer weinigen: de boeren, de burgemeesters en de bovenbazen. De boeren (twee procent van de bevolking) maken er een mestvaalt van, de burgemeesters maken er een steenwoestijn van en de bovenbazen maken er een puinhoop van. En wij allemaal kunnen niet meer in onze achtertuin zitten, laat staan op straat fietsen, van het lawaai, de stank en de volte. C. B. Tilanus